

det ikke Meningen, at den skulde hindre legitim Import her til Landet. Men medens man paa dette Omraade i Virkeligheden indfører et Importforbud, standser man ikke for Importen af Cigarer fra Tyskland, som lever under lav Valuta, vel at mærke Importen af Cigarer, der er lavet af sydtysk Tobak, og som kommer her ind i Landet til en Produktionspris, der i Kraft af, at det er tysk Tobak, og i Kraft af Tysklands svage Valuta ligger under den laveste danske Produktionspris, og man skulde netop gennem Foranstaltninger beskytte vort Lands Industri mod, at saadanne Varer kom herind. De Virksomheder, her i Landet, og det er navnlig de mellemstore og de mindre, som er beskæftiget med at producere den Art Varer, har hidtil været trykket af den Import, jeg her har nævnt, fra Tysklands Side, og de vil stadig faa, dette Tryk, de vil stadig faa denne Konkurrence, medens de store Virksomheder gennem disse Foranstaltninger faar en Toldbeskyttelse, som de aldrig nogen Sinde har drømt om. Dette for Cigarers Vedkommende.

I det andet Punkt af § 1 foreslaas en Foranstaltning, hvorved Forskellen mellem den nuværende Told og de 6 Kr. pr. kg tilbagebetales for de Cigarers Vedkommende, der er købt inden den 1. August 1922 og er kommet her til Landet før 1. Januar 1923, og som indklareres inden den 1. Juli 1923. Jeg forstaar, at man for ikke at skabe Vanskeligheder for dem, som har store Varepartier liggende ude i Frihavnen, ved at foretage en saa kraftig Toldforhøjelse muliggor det for dem at faa de paagældende Varer ind, men der er jo andre Veje at gaa. Jeg kunde tænke mig, at Regeringen ved en saa kraftig Toldforhøjelse som denne, i Lighed med hvad Tilfældet er med Fakturastempelmærker, gik ind paa at give Kredit paa Tolden; derved vilde man kunne komme de paagældende til Hjælp.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om den Tilladelse, her gives til Importørerne, gives, fordi man har et Fortilfælde, saa man er nødt til det; thi naar man har gennemført en Toldforhøjelse til 6 Kr., forekommer det mig, at der ikke er megen Mening i at lade Folk i nogle Maaneder vedblive at indklare til den gamle Told, medmindre man har et Fortilfælde at henvise til. Der gaar i Tobaksbranchen Rygter om, at paa det Tidspunkt, Importreguleringen blev vedtaget, var der en Række større Cigarfabrikanter her i Landet, som var Storimportører; de, der raabte paa Importregulering for at beskytte deres Industri, de, der raabte paa Toldbeskyttelse for

at beskytte deres Industri, var selv Importører. Da Importreguleringsloven af 4. August i Fjor blev gennemført, var der en Række Fabrikanten, som havde store Partier Cigarer liggende i Frihavnen, og disse holdt Importreguleringsudvalget udenfor Importreguleringen og sagde: Hvad Fabrikanten har liggende dérude, skal de have Lov til at tage ind med det samme, og for enkelte Fabrikanten var det meget store Varepartier, som gik ind. Jeg spørger den højtærede Minister, om dette er Tilfældet, og om dette er Grundlaget for, at Importørerne nu har Krav paa at faa indført de Millioner Cigarer, som i Øjeblikket ligger ude i Frihavnen, til den gamle Told. Er Forholdet det, at man har tilladt Fabrikanten udenom Importreguleringen at importere et betydeligt Antal Cigarer, efter at Loven af 4. August traadte i Kraft, har Importørerne selvfølgelig nu rimeligt Krav paa ikke at komme til at betale den nye Toldsats, uden at de faar et betydeligt Kvantum ind til den gamle Sats. Hvis det ikke er Tilfældet, ser jeg ingen Begrundelse for dette Forslag. Jeg vil altsaa gerne høre, om det er Grunden til, at Ministeriet nu vil slippe de 14—15 Millioner tyske Cigarer, som ligger i Frihavnen, ind til den gamle Sats. Følgen deraf vil i alt Fald i meget høj Grad ophæve de Virkninger, der er opnaaet gennem Importreguleringen fra 4. August indtil Dato.

Angaaende Skotøjsindustrien vil jeg sige, at efter de Oplysninger, jeg har faaet fra Industriens og fra Skotøjshandelens Side, ser man der saaledes paa det, at Virkningen vil blive noget lignende som for Cigarerne, hvis disse Foranstaltninger føres igennem. Der er vel ikke mange, der tror meget paa det efter de Bestemmelser, der er knyttet til Foranstaltningen i en senere Paragraf, saa vidt jeg husker § 3, hvor det anføres som en Forudsætning, at der ved Forhandlinger mellem Arbejdere og Arbejdsgivere sker en Lønedsættelse, og hvis det ikke finder Sted, bortfalder Foranstaltningerne til 1. Juli. Men hvis Foranstaltningerne altsaa føres igennem, gælder der, som sagt, det samme for Skotøjs Vedkommende. Importen fra Lande som Svejts, Holland, England og Amerika, hvorfra vi hidtil har faaet Skotøj, og hvorfra der har været en normal Import, vil med disse Toldsatser blive umuliggjort, der gennemføres praktisk talt et Importforbud. Ja, det vil endog komme til at gælde for Czekoslovakiet, som i disse Forhandlinger har spillet en saa overordentlig stor Rolle; med den Kurs, der er paa Czekoslovaikiets Valuta, vil det ikke være muligt at indføre Skotøj derfra med de